

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/2101

av den 24 november 2021

om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 50.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Transparens är avgörande för en väl fungerande inre marknad. I sina meddelanden av den 27 oktober 2015 med titeln *Kommissionens arbetsprogram 2016 – Dags för nya tag* och av den 16 december 2014 med titeln *Kommissionens arbetsprogram 2015 – En ny start* identifierade kommissionen som en prioritering behovet av att reagera på unionsmedborgarnas krav på rättvisa och transparens och behovet av att unionen agerar som en global förebild. Det är av avgörande betydelse att ömsesidighet mellan konkurrenter beaktas i ansträngningarna för att uppnå större transparens.
- (2) I sin resolution av den 26 mars 2019 ⁽³⁾ betonade Europaparlamentet behovet av en ambitiös offentlig landsspecifik rapportering som ett verktyg för att öka företagens transparens och förbättra den offentliga granskningen. Parallellt med rådets arbete för att bekämpa skatteflykt vad gäller bolagsskatt är det nödvändigt att förbättra den offentliga granskningen av den bolagsskatt som tas ut på multinationella företag med verksamhet i unionen, för att ytterligare främja företagens transparens och ansvarstagande, och därigenom bidra till välfärden i våra samhällen. Sådan granskning är också nödvändig för att främja en mer informerad offentlig debatt, i synnerhet om nivån på uppfyllelsen av skattskyldighet hos vissa multinationella företag som är verksamma i unionen och hur uppfyllelsen av skattskyldighet påverkar realekonomin. Fastställandet av gemensamma regler om transparens i fråga om

⁽¹⁾ EUT C 487, 28.12.2016, s. 62.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 mars 2019 (EUT C 108, 26.3.2021, s. 623) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 28 september 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 november 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EUT C 108, 26.3.2021, s. 8.

bolagsskatt skulle också tjäna det allmänna ekonomiska intresset genom att tillhandahålla likvärdiga skyddsåtgärder i hela unionen för att skydda investerare, borgenärer och andra tredje parter i allmänhet, och på så sätt bidra till att återupprätta unionsmedborgarnas förtroende för rättvisan i de nationella skattesystemen. En sådan offentlig granskning kan uppnås genom en rapport om inkomstskatteuppgifter, oavsett var det yttersta moderföretaget i en multinationell koncern är etablerat.

- (3) Offentlig landsspecifik rapportering är ett effektivt och lämpligt verktyg för att öka transparensen vad gäller multinationella företags verksamhet och för att möjliggöra för allmänheten att bedöma denna verksamhets inverkan på realekonomin. Den förbättrar även aktieägares möjlighet att korrekt utvärdera de risker som företagen tar, leder till investeringsstrategier som är baserade på korrekt information och ökar beslutsfattarens förmåga att bedöma effektiviteten och inverkan av nationell lagstiftning. Offentlig granskning bör genomföras utan att skada investeringsklimatet i unionen eller konkurrenskraften för företag i unionen, inbegripet små och medelstora företag enligt vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽⁴⁾.
- (4) Offentlig landsspecifik rapportering kommer sannolikt också att ha en positiv inverkan på anställdas rätt till information och samråd som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG ⁽⁵⁾ och, genom ökad kunskap om företagets verksamhet, på kvaliteten på den aktiva dialog som förs inom företaget.
- (5) Som uppföljning av Europeiska rådets slutsatser av den 22 maj 2013 infördes en översynsklausul i direktiv 2013/34/EU. Enligt den översynsklausulen krävdes det att kommissionen beaktade möjligheten att införa en skyldighet för stora företag i ytterligare industrisektorer att utarbeta en landsspecifik rapportering årligen där hänsyn tas till utvecklingen inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och resultaten av relaterade europeiska initiativ.
- (6) Unionen har redan infört offentlig landsspecifik rapportering för banksektorn med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁶⁾, liksom för utvinnings- och avverkningsindustrin med direktiv 2013/34/EU.
- (7) Genom att införa offentlig landsspecifik rapportering med detta direktiv blir unionen världsledande när det gäller att främja finansiell öppenhet och företagets transparens.
- (8) Mer transparens när det gäller finansiella upplysningar kommer leda till fördelar för alla, eftersom det civila samhället blir mer delaktigt, de anställda bättre informerade och investerarna mindre riskovilliga. Dessutom kommer företagen att gynnas av bättre relationer med sina intressenter, vilket leder till större stabilitet samt lättare tillgång till finansiering tack vare en tydligare riskprofil och ett bättre rykte.
- (9) I sitt meddelande av den 25 oktober 2011 med titeln *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagets sociala ansvar* definierade kommissionen företagets sociala ansvar som företagets ansvar för den egna verksamhetens konsekvenser för samhället. Företagets sociala ansvar bör vara företagslett. Myndigheterna kan ha en stödjande roll genom en smart uppsättning av frivilliga policyåtgärder och eventuellt kompletterande lagstiftning. Företagen kan gå utöver efterlevnaden av lagen och bli socialt ansvarstagande genom att integrera ytterligare sociala, miljömässiga, etiska, konsumentrelaterade eller människorättsliga aspekter sin affärsstrategi och verksamhet.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (EGT L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (10) Allmänheten bör ha möjlighet att granska samtliga verksamheter i en koncern om denna har vissa typer av enheter som är etablerade i unionen. När det gäller koncerner som endast bedriver verksamhet inom unionen genom dotterföretag eller filialer bör dessa dotterföretag och filialer offentliggöra och tillgängliggöra rapporten från det yttersta moderföretaget. Om den informationen eller rapporten inte finns tillgänglig eller om det yttersta moderföretaget inte förser dotterföretagen eller filialerna med all nödvändig information, bör dotterföretagen och filialerna utarbeta, offentliggöra och tillgängliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter som innehåller all information som de förfogar över, har erhållit eller förvärvat och en förklaring om att deras yttersta moderföretag inte har gjort den nödvändiga informationen tillgänglig. I syfte att uppnå proportionalitet och ändamålsenlighet bör emellertid kravet på offentliggörande och tillgängliggörande av rapporten om inkomstskatteuppgifter begränsas till medelstora och stora dotterföretag som är etablerade i unionen, och till filialer av jämförbar storlek som öppnats i unionen. Tillämpningsområdet för direktiv 2013/34/EU bör därför i enlighet med detta utökas till filialer som öppnats i en medlemsstat av ett företag som är etablerat utanför unionen och vars rättsliga form kan jämföras med de företagsformer som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/34/EU. Filialer som har lagts ned enligt artikel 37 k i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 ⁽⁷⁾ bör inte längre omfattas av rapporteringsskyldigheterna i det här direktivet.
- (11) Multinationella koncerner, och i förekommande fall vissa fristående företag, bör förse allmänheten med en rapport om inkomstskatteuppgifter om de överskrider en viss storlek vad gäller intäkter under en period av två på varandra följande räkenskapsår, beroende på koncernens konsoliderade intäkter eller det fristående företagets intäkter. På motsvarande sätt bör en sådan skyldighet upphöra att tillämpas om dessa intäkter inte längre överstiger det relevanta beloppet under en period av två på varandra följande räkenskapsår. I sådana fall bör den multinationella koncernen eller det fristående företaget fortfarande omfattas av rapporteringsskyldigheten för det första räkenskapsår som följer på det senaste räkenskapsår då intäkterna överskred det relevanta beloppet. En sådan multinationell koncern eller ett sådant fristående företag bör återigen omfattas av rapporteringsskyldigheten när dess intäkter på nytt överstiger det relevanta beloppet under en period av två på varandra följande räkenskapsår. Vid fastställande av tillämpningsområdet och med tanke på de många olika ramar för finansiell rapportering som finansiella rapporter kan efterleva, bör *intäkter*, för företag som styrs av en medlemsstats rätt, ha samma innebörd som *nettoomsättning*, och bör tolkas i överensstämmelse med den medlemsstatens nationella ram för finansiell rapportering. I artikel 43.2 c i rådets direktiv 86/635/EEG ⁽⁸⁾ och artikel 66.2 i rådets direktiv 91/674/EEG ⁽⁹⁾ definieras hur nettoomsättningen för ett kreditinstitut respektive ett försäkringsföretag ska fastställas. För andra företag bör intäkterna bedömas i enlighet med den ram för finansiell rapportering som används vid utarbetandet av deras finansiella rapporter. När det gäller innehållet i rapporten om inkomstskatteuppgifter bör dock en annan definition av intäkter tillämpas.
- (12) För att undvika dubbel rapportering för banksektorn bör yttersta moderföretag och fristående företag som omfattas av direktiv 2013/36/EU och som i sin rapportering i enlighet med artikel 89 i det direktivet inkluderar all sin verksamhet och, när så är lämpligt, alla sina anknutna företags verksamhet som ingår i koncernredovisningen, inbegripet verksamhet som inte omfattas av bestämmelserna i del tre avdelning I kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁰⁾, undantas från de rapporteringskrav som anges i det här direktivet.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (13) Rapporten om inkomstskatteuppgifter bör om tillämpligt inkludera en förteckning över samtliga dotterföretag för det relevanta räkenskapsåret som är etablerade i unionen eller i skattejurisdiktioner som ingår i bilaga I och, i tillämpliga fall, i bilaga II till den relevanta versionen av rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. För att undvika att skapa en administrativ börda bör det yttersta moderföretaget kunna förlita sig på den förteckning över dotterföretag som ingår i koncernredovisningarna för det yttersta moderföretaget. Rapporten om inkomstskatteuppgifter bör också ge information gällande all verksamhet för samtliga anknutna företag i koncernen som ingår i det yttersta moderföretagets koncernredovisningar eller, beroende på omständigheterna, gällande all verksamhet i det fristående företaget. Informationen bör begränsas till vad som är nödvändigt för att möjliggöra effektiv offentlig granskning, för att säkerställa att offentliggörande inte ger upphov till oproportionella risker eller nackdelar vad gäller konkurrenskraft eller feltolkning avseende företagen i fråga. Rapporten om inkomstskatteuppgifter bör göras tillgänglig senast 12 månader efter balansdagen. Kortare tidsfrister för offentliggörande av finansiella rapporter bör inte tillämpas vad gäller rapporten om inkomstskatteuppgifter. De bestämmelser som införs genom detta direktiv påverkar inte bestämmelserna i direktiv 2013/34/EU om årsbokslut och koncernredovisningar.
- (14) För att undvika att skapa en administrativ börda bör företag vid utarbetande av en rapport om inkomstskatteuppgifter enligt detta direktiv ha rätt att redovisa informationen på grundval av de rapporteringsinstruktioner som fastställs i avsnitt III delarna B och C i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU ⁽¹¹⁾. I rapporten om inkomstskatteuppgifter bör det anges vilken rapporteringsram som har använts. Rapporten om inkomstskatteuppgifter skulle dessutom kunna omfatta en övergripande beskrivning med förklaringar om det finns väsentliga diskrepanser på koncernnivå mellan upplupna skattebelopp och betalda skattebelopp, med beaktande av motsvarande belopp för tidigare räkenskapsår.
- (15) Det är viktigt att säkerställa att de uppgifterna är jämförbara. För det ändamålet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa en gemensam mall och elektroniska rapporteringsformat, som bör vara maskinläsbara, för redovisningen av rapporten om inkomstskatteuppgifter enligt detta direktiv. Vid fastställandet av den mallen och de rapporteringsformaten bör kommissionen beakta de framsteg som gjorts på området digitalisering och tillgång till information som offentliggörs av företag, särskilt när det gäller utvecklingen av den europeiska gemensamma kontaktpunkten i enlighet med kommissionens meddelande av den 24 september 2020 med titeln *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (16) För att säkerställa en tillräcklig detaljnivå som ger medborgarna möjlighet att bättre bedöma hur multinationella företag bidrar till samhällets välfärd i varje medlemsstat bör uppgifterna delas upp per medlemsstat. Uppgifter om multinationella företags verksamhet bör dessutom redovisas mycket detaljerat när det gäller vissa skattejurisdiktioner i tredjeland som medför särskilda utmaningar. För samtliga övriga tredjelandsverksamheter bör uppgifterna lämnas i aggregerad form, om inte företaget vill redovisa mer detaljerade uppgifter.
- (17) För vissa skattejurisdiktioner bör mycket detaljerade uppgifter redovisas. Rapporten om inkomstskatteuppgifter bör alltid ange uppgifter separat för varje jurisdiktion som ingår i bilagorna till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet ⁽¹³⁾, och efterföljande uppdateringar av dessa som särskilt godkänns två gånger om året – vanligtvis i februari och oktober – och som offentliggörs i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*. Bilaga I till de rådsslutsatserna innehåller *EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet*, medan bilaga II innehåller *Lägesrapporten i samarbetet med EU i fråga om åtaganden som*

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Se rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet samt tillhörande bilagor (EUT C 413 I, 12.10.2021, s. 1), och senare uppdateringar.

gjorts av samarbetsvilliga jurisdiktioner om att genomföra principer om god förvaltning i skattefrågor. När det gäller bilaga I är de jurisdiktioner som bör beaktas de som fanns förtecknade den 1 mars det räkenskapsår som rapporten om inkomstskatteuppgifter ska utarbetas för. När det gäller bilaga II är de jurisdiktioner som bör beaktas de som fanns omnämnda i den bilagan den 1 mars det räkenskapsår som rapporten om inkomstskatteuppgifter ska utarbetas för och den 1 mars föregående räkenskapsår.

- (18) Ett omedelbart offentliggörande av de uppgifter som ska ingå i rapporten om inkomstskatteuppgifter skulle, i vissa fall, allvarligt kunna skada ett företags marknadsposition. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att bevilja företag uppskov med offentliggörandet av vissa uppgiftsposter i ett begränsat antal år, förutsatt att de tydligt redovisar uppskovet, ger en motiverad förklaring till det i rapporten samt dokumenterar vad som ligger till grund för motiveringen. De uppgifter som företagen utelämnar bör offentliggöras i en senare rapport. Uppgifter rörande skattejurisdiktioner som ingår i bilagorna I och II till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet bör aldrig utelämnas.
- (19) För att stärka insynen i företagen och ansvaret gentemot investerare, borgenärer, andra tredjeparter och allmänheten, och för att säkerställa lämplig styrning bör medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen i det yttersta moderföretaget eller det fristående företag som är etablerat i unionen och som har skyldighet att utarbeta, offentliggöra och tillgängliggöra rapporten om inkomstskatteuppgifter, vara kollektivt ansvariga för att säkerställa att rapporteringskyldigheterna enligt detta direktiv uppfylls. Eftersom medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen i de dotterföretag som är etablerade i unionen och som kontrolleras av ett yttersta moderföretag etablerat utanför unionen, eller den person eller de personer som ansvarar för formaliteterna för offentliggörande för filialen, skulle kunna ha begränsad kunskap om innehållet i rapporten om inkomstskatteuppgifter som utarbetats av det yttersta moderföretaget eller en begränsad förmåga att erhålla sådana uppgifter eller en sådan rapport från det yttersta moderföretaget, bör det vara dessa medlemmars eller dessa personers ansvar att efter bästa vetskap och förmåga säkerställa att det yttersta moderföretagets eller det fristående företagets rapport om inkomstskatteuppgifter har utarbetats och offentliggjorts på ett sätt som överensstämmer med detta direktiv, eller att dotterföretaget eller filialen har utarbetat, offentliggjort och tillgängliggjort all information som det eller den förfogar över, har erhållit eller förvärvat, i enlighet med detta direktiv. Om informationen eller rapporten är ofullständig bör det vara dessa medlemmars eller dessa personers ansvar att offentliggöra ett uttalande som anger att det yttersta moderföretaget eller det fristående företaget inte har gjort den nödvändiga informationen tillgänglig.
- (20) För att säkerställa att allmänheten känner till omfånget och efterlevnaden av de rapporteringskrav som införs i direktiv 2013/34/EU genom det här direktivet bör medlemsstaterna kräva att lagstadgade revisorer och revisionsfirmor anger huruvida ett företag var skyldigt att offentliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter och, i så fall, om den rapporten offentliggjordes.
- (21) Medlemsstaternas skyldighet att fastställa sanktioner och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa sanktioner genomförs enligt direktiv 2013/34/EU tillämpas på överträdelse av de nationella bestämmelser om offentliggörande av inkomstskatteuppgifter av vissa företag och filialer som har antagits enligt det här direktivet.
- (22) Detta direktiv syftar till att öka insynen i företag samt transparens och offentlig granskning av företags inkomstskatteuppgifter genom att anpassa den befintliga rättsliga ramen när det gäller de skyldigheter som åligger bolag och företag rörande offentliggörande av rapporter, till skydd för bolagsmännens och tredje mans intressen i den mening som avses i artikel 50.2 g i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt vad domstolen särskilt slog fast i mål C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler* ⁽¹⁴⁾ avser artikel 50.2 g i EUF-fördraget behovet att skydda tredje mans intressen i allmänhet, utan att särskilja mellan eller utesluta vissa grupper av dem. Begreppet *tredje man* är således bredare än investerare och borgenärer och omfattar även andra berörda tredje parter, däribland

⁽¹⁴⁾ Domstolens dom av den 4 december 1997, mål C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, ECLI:EU:C:1997:581.

konkurrenter och allmänheten. Målet att uppnå etableringsfrihet, som institutionerna i mycket allmänna ordalag enligt artikel 50.1 i EUF-fördraget ålagts att förverkliga, kan inte heller inskränkas genom artikel 50.2 i EUF-fördraget. Eftersom detta direktiv endast rör skyldigheter att offentliggöra rapporter om inkomstskatteuppgifter, och inte rör skatteharmonisering, är artikel 50.1 i EUF-fördraget lämplig rättslig grund.

- (23) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar fullt ut och att likvärdiga förutsättningar råder mellan multinationella företag i unionen och i tredjeländer bör kommissionen fortsätta att undersöka möjligheterna att åstadkomma ökad rättvisa och skattetransparens. Kommissionen bör i synnerhet, inom ramen för översynsklausulen, undersöka om bland annat en fullständig disaggregering skulle göra detta direktiv mer ändamålsenligt.
- (24) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (25) Detta direktiv bemöter berörda parter oro över behovet att ta itu med störningar på den inre marknaden, utan att äventyra unionens konkurrenskraft. Det bör inte orsaka en onödig administrativ börda för företag. Omfattningen av de uppgifter som ska offentliggöras står, inom ramen för detta direktiv, generellt sett i proportion till målen att öka insynen i företag och den offentliga granskningen. Detta direktiv står därför i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (26) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (27) Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt införas:

”1a. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 48a–48e och 51 ska också tillämpas på de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser i medlemsstaterna som rör filialer som öppnats i en medlemsstat av ett företag som inte styrs av en medlemsstats rätt, men vars juridiska form kan jämföras med de företagsformer som förtecknas i bilaga I. Artikel 2 ska tillämpas på dessa filialer i den utsträckning som artiklarna 48a–48e och 51 är tillämpliga på dessa filialer.”

2. Efter artikel 48 ska följande kapitel införas:

”KAPITEL 10a

RAPPORT OM INKOMSTSKATTEUPPGIFTER

Artikel 48a

Definitioner som rör rapportering om inkomstskatteuppgifter

1. I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *yttre moderföretag*: ett företag som utarbetar koncernredovisning för flertalet företag i koncernen.
 2. *koncernredovisning*: de finansiella rapporter som utarbetats av ett moderföretag i en koncern, i vilka tillgångar, skulder, aktiekapital, inkomster och utgifter redovisas som för en enda ekonomisk enhet.
 3. *skattejurisdiktion*: en stat eller en icke-statlig jurisdiktion med skattemässig autonomi i fråga om bolagsskatt.
 4. *fristående företag*: ett företag som inte ingår i en koncern enligt definitionen i artikel 2.11.
2. I artikel 48b i detta direktiv ska *intäkter* ha samma innebörd som
- a) *nettoomsättning* för företag som styrs av rätten i en medlemsstat som inte tillämpar internationella redovisningsstandarder som antagits på grundval av förordning (EG) nr 1606/2002, eller
 - b) *intäkter* som definieras av eller i den mening som avses i den ram för finansiell rapportering som ligger till grund för upprättandet av de finansiella rapporterna, för andra företag.

Artikel 48b

Företag och filialer som är skyldiga att rapportera inkomstskatteuppgifter

1. Medlemsstaterna ska kräva att yttre moderföretag som styrs av deras nationella rätt, om de konsoliderade intäkterna på balansdagen överskred totalt 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av deras koncernredovisning, utarbetar, offentliggör och tillgängliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter för det senare av dessa två på varandra följande räkenskapsår.

Medlemsstaterna ska föreskriva att ett yttre moderföretag inte längre ska omfattas av de rapporteringsskyldigheter som anges i första stycket om de totala konsoliderade intäkterna på balansdagen understiger 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av dess koncernredovisning.

Medlemsstaterna ska kräva att fristående företag som styrs av deras nationella rätt, om intäkterna på balansdagen överskred totalt 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av deras årsbokslut, utarbetar, offentliggör och tillgängliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter för det senare av dessa två på varandra följande räkenskapsår.

Medlemsstaterna ska föreskriva att ett fristående företag inte längre ska omfattas av de rapporteringsskyldigheter som anges i tredje stycket om de totala intäkterna på balansdagen understiger 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av dess årsbokslut.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den regel som anges i punkt 1 inte ska tillämpas på fristående företag eller yttre moderföretag och deras anknutna företag om sådana företag, inbegripet filialer, är etablerade eller har sina fasta driftsställen eller varaktiga affärsverksamhet inom en enda medlemsstats territorium och inte i någon annan skattejurisdiktion.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att den regel som anges i punkt 1 i denna artikel inte ska tillämpas på fristående företag och yttersta moderföretag om sådana företag eller deras anknutna företag offentliggör en rapport, i enlighet med artikel 89 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (*), som innefattar information om all deras verksamhet och, när det gäller yttersta moderföretag, all verksamhet i samtliga anknutna företag som omfattas av koncernredovisningen.

4. Medlemsstaterna ska kräva att medelstora och stora dotterföretag som avses i artikel 3.3 och 3.4 som styrs av deras nationella rätt och kontrolleras av ett yttersta moderföretag som inte styrs av en medlemsstats rätt, om de konsoliderade intäkterna för det yttersta moderföretaget på balansdagen överskred totalt 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av dess koncernredovisning, ska offentliggöra och tillgängliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter avseende det yttersta moderföretaget för det senare av dessa två på varandra följande räkenskapsår.

Där den informationen eller rapporten inte finns tillgänglig ska dotterföretaget begära att dess yttersta moderföretag tillhandahåller det all information som krävs för att det ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt första stycket. Om det yttersta moderföretaget inte tillhandahåller all nödvändig information ska dotterföretaget utarbeta, offentliggöra och tillgängliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter med all information som det förfogar över, har erhållit eller förvärvat samt ett uttalande som anger att dess yttersta moderföretag inte har gjort den nödvändiga informationen tillgänglig.

Medlemsstaterna ska föreskriva att medelstora och stora dotterföretag inte längre ska omfattas av de rapporteringsskyldigheter som anges i denna punkt om det yttersta moderföretagets totala konsoliderade intäkter på balansdagen understiger 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av dess koncernredovisning.

5. Medlemsstaterna ska kräva att filialer som öppnats på deras territorier av företag som inte styrs av en medlemsstats rätt offentliggör och tillgängliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter avseende det yttersta moderföretag eller det fristående företag som avses i sjätte stycket a för det senare av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.

Om den informationen eller rapporten inte finns tillgänglig ska den eller de personer som utsetts för att utföra de formaliteter för offentliggörande som avses i artikel 48e.2 begära att det yttersta moderföretag eller det fristående företag som avses i sjätte stycket a i den här artikeln tillhandahåller dem all nödvändig information för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter.

Om all nödvändig information inte tillhandahålls ska filialen utarbeta, offentliggöra och tillgängliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter med all information som de förfogar över, har erhållit eller förvärvat samt ett uttalande som anger att det yttersta moderföretaget eller det fristående företaget inte har gjort den nödvändiga informationen tillgänglig.

Medlemsstaterna ska föreskriva att de rapporteringsskyldigheter som anges i denna punkt ska tillämpas enbart på filialer som har en nettoomsättning som översteg det tröskelvärde som införlivats enligt artikel 3.2 för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.

Medlemsstaterna ska föreskriva att en filial som omfattas av rapporteringsskyldigheterna enligt denna punkt inte längre ska omfattas av dessa skyldigheter om dess nettoomsättning understiger det tröskelvärde som införlivats enligt artikel 3.2 för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.

Medlemsstaterna ska föreskriva att de regler som anges i denna punkt ska tillämpas på en filial endast när följande kriterier är uppfyllda:

- a) Det företag som öppnade filialen är antingen ett anknutet företag i en koncern vars yttersta moderföretag inte styrs av en medlemsstats rätt och vars konsoliderade intäkter på balansdagen överskred totalt 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av dess koncernredovisning, eller ett fristående företag vars intäkter på balansdagen överskred totalt 750 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, vilket framgår av dess årsbokslut.
- b) Det yttersta moderföretag som avses i led a i detta stycke har inte ett medelstort eller stort dotterföretag enligt vad som avses i punkt 4.

Medlemsstaterna ska föreskriva att en filial inte längre ska omfattas av de rapporteringsskyldigheter som anges i denna punkt där kriteriet i led a inte längre uppfylls under två på varandra följande räkenskapsår.

6. Medlemsstaterna ska inte tillämpa de regler som anges i punkterna 4 och 5 i denna artikel om en rapport om inkomstskatteuppgifter utarbetas av ett yttersta moderföretag eller ett fristående företag som inte styrs av en medlemsstats rätt, på ett sätt som överensstämmer med artikel 48c, och uppfyller följande kriterier:

- a) Den görs tillgänglig för allmänheten, kostnadsfritt och i ett elektroniskt rapporteringsformat som är maskinläsbart
 - i) på webbplatsen för det yttersta moderföretaget eller det fristående företaget,
 - ii) på åtminstone ett av unionens officiella språk,
 - iii) senast 12 månader efter balansdagen för det räkenskapsår som rapporten utarbetats för.
- b) Den identifierar namn och registrerat säte för ett enda dotterföretag, eller namn och adress för en enda filial som styrs av en medlemsstats rätt och som har offentliggjort en rapport i enlighet med artikel 48d.1.

7. Medlemsstater ska kräva att dotterföretag eller filialer som inte omfattas av bestämmelserna i punkterna 4 och 5 i denna artikel offentliggör och tillgängliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter, om dessa dotterföretag eller filialer inte tjänar något annat syfte än att kringgå de rapporteringskrav som anges i detta kapitel.

Artikel 48c

Innehåll i rapporten om inkomstskatteuppgifter

1. Den rapport om inkomstskatteuppgifter som krävs enligt artikel 48b ska omfatta uppgifter om samtliga verksamheter för det fristående företaget eller för det yttersta moderföretaget, inbegripet verksamhet för samtliga anknutna företag som ingår i koncernredovisningarna för det relevanta räkenskapsåret.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska bestå av följande:

- a) Namnet på det yttersta moderföretaget eller det fristående företaget, det berörda räkenskapsåret, den valuta som används i rapporten samt, om tillämpligt, en förteckning över samtliga dotterföretag som ingår i det yttersta moderföretagets koncernredovisningar för det relevanta räkenskapsåret, som är etablerade i unionen eller i skattejurisdiktioner som ingår i bilagorna I och II till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.
- b) En kort beskrivning av arten av deras verksamhet.
- c) Antalet anställda i heltidsekvivalenter.

- d) Intäkterna, som ska beräknas som
- i) summan av nettoomsättningen, övriga rörelseintäkter, intäkter från ägarintressen med undantag av utdelningar från anknutna företag, intäkter från övriga värdepapper och fordringar som är anläggningstillgångar, övriga ränteintäkter och liknande intäkter enligt förteckningarna i bilagorna V och VI till detta direktiv, eller
 - ii) inkomsterna, som definieras av den ram för finansiell rapportering som ligger till grund för upprättandet av de finansiella rapporterna, exklusive värdejusteringar och utdelningar från anknutna företag.
- e) Vinst- eller förlustbelopp före inkomstskatt.
- f) Upplupen inkomstskatt under det aktuella räkenskapsåret, vilket ska beräknas som den aktuella skattekostnaden medtagen i beskattningsbar vinst eller förlust för räkenskapsåret per företag och filialer i den berörda skattejurisdiktionen.
- g) Inkomstskatt som betalats enligt kontantmetoden, vilken ska beräknas som den inkomstskatt som betalats för aktuellt räkenskapsår per företag och filialer i den berörda skattejurisdiktionen.
- h) Ackumulerade vinstmedel i slutet av det aktuella räkenskapsåret.

Vid tillämpning av led d ska transaktioner till närstående parter ingå i intäkterna.

Vid tillämpning av led f ska aktuell skatteutgift endast avse verksamheten i ett företag under det aktuella redovisningsåret och ska inte omfatta uppskjutna skatter eller avsättningar för osäkra skatteskulder.

Vid tillämpning av led g ska betalda skatter omfatta källskatter som betalats av andra företag med avseende på betalningar till företag och filialer inom en koncern.

Vid tillämpning av led h avses med ackumulerade vinstmedel summan av vinster från tidigare räkenskapsår och det aktuella räkenskapsåret för vilka det ännu inte beslutats om utdelning. När det gäller filialer ska ackumulerade vinstmedel avse de ackumulerade vinstmedlen för det företag som öppnade filialen.

3. Medlemsstaterna ska tillåta att de uppgifter som förtecknas i punkt 2 i denna artikel rapporteras på grundval av de rapporteringsinstruktioner som avses i avsnitt III delarna B och C i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU (**).

4. De uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska redovisas med hjälp av en gemensam mall och elektroniska rapporteringsformat som är maskinläsbara. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa denna gemensamma mall och dessa elektroniska rapporteringsformat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2.

5. Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska redovisa de uppgifter som avses i punkt 2 eller 3 separat för varje medlemsstat. Om en medlemsstat omfattar flera skattejurisdiktioner ska uppgifterna aggregeras på medlemsstatsnivå.

Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska också redovisa de uppgifter som avses i punkt 2 eller 3 i denna artikel separat för varje skattejurisdiktion som, den 1 mars det räkenskapsår för vilket rapporten ska utarbetas, finns förtecknade i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, och ska tillhandahålla sådana uppgifter separat för varje skattejurisdiktion som, den 1 mars det räkenskapsår för vilket rapporten ska utarbetas och den 1 mars föregående räkenskapsår, fanns omnämnd i bilaga II till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.

Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska också redovisa de uppgifter som avses i punkt 2 eller 3 på aggregerad basis för övriga skattejurisdiktioner.

Uppgifterna ska hänföras till varje relevant skattejurisdiktion på grundval av verksamhetsställe, förekomsten av ett fast driftsställe eller en varaktig affärsverksamhet som, mot bakgrund av koncernens eller det fristående företags verksamhet, kan vara inkomstskattepliktiga i den skattejurisdiktionen.

Om verksamheten i flera anknutna företag kan vara inkomstskattepliktiga inom en enda skattejurisdiktion, ska uppgifterna som rör den skattejurisdiktionen utgöra de samlade uppgifterna avseende sådan verksamhet i varje anknutet företag och dess filialer i den skattejurisdiktionen.

Uppgifter om en viss verksamhet får inte samtidigt hänföras till fler än en skattejurisdiktion.

6. Medlemsstaterna får tillåta att en eller flera specifika uppgiftsposter som annars ska offentliggöras i enlighet med punkt 2 eller 3 tillfälligt utelämnas från rapporten, om deras offentliggörande allvarligt skulle skada marknadspositionen för de företag som rapporten avser. Varje utelämnande ska tydligt anges i rapporten tillsammans med en vederbörligen motiverad förklaring av skälen till detta.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla uppgifter som utelämnats enligt första stycket offentliggörs i en senare rapport om inkomstskatteuppgifter, inom högst fem år från den dag då uppgifterna ursprungligen utelämnades.

Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter rörande skattejurisdiktioner som ingår i bilagorna I och II till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, enligt punkt 5 i denna artikel, aldrig får utelämnas.

7. Rapporten om inkomstskatteuppgifter kan, när så är tillämpligt på koncernnivå, omfatta en övergripande beskrivning med förklaringar till eventuella väsentliga diskrepanser mellan de belopp som offentliggjorts enligt punkt 2 f och g, med beaktande av motsvarande belopp för tidigare räkenskapsår om så är lämpligt.

8. Den valuta som används i rapporten om inkomstskatteuppgifter ska vara den valuta i vilken koncernredovisningen för det yttersta moderföretaget eller det fristående företags årsbokslut redovisas. Medlemsstaterna ska inte kräva att denna rapport offentliggörs i en annan valuta än den som används i de finansiella rapporterna.

I det fall som omnämns i artikel 48b.4 andra stycket ska den valuta som används i rapporten om inkomstskatteuppgifter vara den valuta i vilken dotterföretaget offentliggör sina årsbokslut.

9. De medlemsstater som inte har infört euron får omräkna tröskelvärdet på 750 000 000 EUR till sin nationella valuta. Vid en sådan omräkning ska dessa medlemsstater tillämpa den växelkurs som gäller den 21 december 2021 och som anges i *Europeiska unionens officiella tidning*. Dessa medlemsstater får öka eller minska tröskelvärdena med högst 5 % för att avrunda beloppet i de nationella valutorna.

De tröskelvärden som avses i artikel 48b.4 och 48b.5 ska omräknas till motsvarande belopp i den nationella valutan för berörda tredjeländer genom tillämpning av den växelkurs som gäller den 21 december 2021, avrundat till närmaste tusental.

10. I rapporten om inkomstskatteuppgifter ska det anges om den har utarbetats i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel.

Artikel 48d

Offentliggörande och tillgänglighet

1. Rapporten om inkomstskatteuppgifter och det uttalande som omnämns i artikel 48b i detta direktiv ska offentliggöras inom 12 månader från balansdagen för det räkenskapsår som rapporten utarbetats för, enligt vad som föreskrivs av varje medlemsstat i enlighet med artiklarna 14–28 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 (***) och i förekommande fall i enlighet med artikel 36 i direktiv (EU) 2017/1132.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den rapport om inkomstskatteuppgifter och det uttalande som offentliggörs av företagen i enlighet med punkt 1 i denna artikel görs tillgängliga för allmänheten på minst ett av unionens officiella språk, kostnadsfritt, senast 12 månader efter balansdagen för det räkenskapsår som rapporten utarbetats för, på webbplatsen för

- a) företaget, om artikel 48b.1 är tillämplig,
- b) dotterföretaget eller ett anknutet företag, om artikel 48b.4 är tillämplig, eller
- c) filialen eller det företag som öppnat filialen, eller ett anknutet företag, om artikel 48b.5 är tillämplig.

3. Medlemsstaterna får undanta företag från skyldigheten att tillämpa reglerna i punkt 2 i denna artikel om den rapport om inkomstskatteuppgifter som offentliggörs i enlighet med punkt 1 i denna artikel samtidigt görs tillgänglig för allmänheten i ett elektroniskt rapporteringsformat som är maskinläsbart på webbplatsen för det register som avses i artikel 16 i direktiv (EU) 2017/1132, och kostnadsfritt för tredjeparter inom unionen. Webbplatsen för de företag och filialer som avses i punkt 2 i den här artikeln ska innehålla information om det undantaget och en hänvisning till det relevanta registrets webbplats.

4. Den rapport som avses i artikel 48b.1, 48b.4, 48b.5, 48b.6 och 48b.7 och, när så är tillämpligt, det uttalande som avses i punkterna 4 och 5 i den artikeln ska förbli tillgängliga på den relevanta webbplatsen under åtminstone fem år i följd.

Artikel 48e

Ansvar för utarbetande, offentliggörande och tillgängliggörande av rapporten om inkomstskatteuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen i de yttersta moderföretag eller de fristående företag som avses i artikel 48b.1, inom ramen för de befogenheter som tillkommer dem enligt nationell rätt, kollektivt ansvarar för att säkerställa att rapporten om inkomstskatteuppgifter utarbetas, offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artiklarna 48b, 48c och 48d.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen i de dotterföretag som avses i artikel 48b.4 i detta direktiv och den eller de personer som utsetts för att utföra de formaliteter för offentliggörande som föreskrivs i artikel 41 i direktiv (EU) 2017/1132 för de filialer som avses i artikel 48b.5 i det här direktivet, inom ramen för de befogenheter som tillkommer dem enligt nationell rätt, kollektivt ansvarar för att säkerställa, efter bästa vetskap och förmåga, att rapporten om inkomstskatteuppgifter utarbetas i överensstämmelse eller i enlighet med, enligt vad som är relevant, artiklarna 48b och 48c, och att den offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artikel 48d.

Artikel 48f

Förklaring från lagstaddagad revisor

Medlemsstaterna ska kräva, om de finansiella rapporterna för ett företag som styrs av en medlemsstats rätt ska vara föremål för revision av en eller flera lagstaddagade revisorer eller revisionsfirmor, att det i revisionsberättelsen ska anges huruvida, för det räkenskapsår som föregick räkenskapsåret för vilket den finansiella rapport som revideras utarbetats, företaget hade en skyldighet enligt artikel 48b att offentliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter och, i så fall, huruvida rapporten offentliggjordes i enlighet med artikel 48d.

Artikel 48g

Inledningsdatum för rapportering om inkomstskatteuppgifter

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som införlivar artiklarna 48a–48f tillämpas senast från det första räkenskapsårets begynnelse datum från eller efter den 22 juni 2024.

*Artikel 48h***Översynsklausul**

Senast den 22 juni 2027 ska kommissionen lägga fram en rapport om efterlevnad och inverkan av de rapporteringsskyldigheter som anges i artiklarna 48a–48f, och, med beaktande av situationen på OECD-nivå, behovet av att säkerställa att det finns tillräcklig transparens och behovet av att bevara och säkerställa en konkurrenskraftig miljö för företag och privata investeringar, ska den särskilt se över och bedöma huruvida det vore lämpligt att utvidga skyldigheten att rapportera inkomstskatteuppgifter enligt artikel 48b till att omfatta stora företag och stora koncerner, enligt definitionen i artikel 3.4 respektive 3.7, och utöka innehållet i rapporten om inkomstskatteuppgifter enligt artikel 48c till att omfatta ytterligare poster. I den rapporten ska kommissionen också bedöma inverkan av redovisningen av skatteinformation på aggregerad basis för tredjeländers skattejurisdiktioner enligt artikel 48c.5 och av det tillfälliga utelämnandet av uppgifter enligt artikel 48c.6 på detta direktivs ändamålsenlighet.

Kommissionen ska överlämna rapporten till Europaparlamentet och rådet, när så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).
- (**) Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46)."

3. I artikel 49 ska följande punkt införas:

"3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

*Artikel 2***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 22 juni 2023 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 3***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 4***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 24 november 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande
